

niet zoo spoedig als men gekloopt had kon men een geschikte plaats bekomen. Tot onze blijdschap is dit thans gelukt en als het gemeentebestuur de vereischte goedkeuring verleent, kan weldra met den bouw een aanvang gemaakt worden.

RINSAATEROUDER. Onlangs kon men een uitvoerig bericht lezen aangaande de reformatie in deze plaats. Blijkbaar had het bericht van iemand, die niet geheel met den stand van zaken op de hoogte was, waardoor de ongewildheid allicht op het denkbeeld zou komen, dat de doeleinden alhier geheel buiten den gewonen regel waren omgegaan. Het korte samenvatting van den loop der omstandigheden met te deelen kwam ons daarom wel wenschelijk voor.

Daar de beide onderlingen, welke wij hoopen en verwachten dat zij het synodaal verband zouden verbreken, dit niet deden, maar in plaats hiervan hun ambt neerlegden, werd aan den inmiddele aangevulden kerkeraad in de maand Juli een verzoek tot reformatie ingediend, onder tekenen van 61 mannelijke lidmaten. Toen de gestelde termijn van 2 weken verstrek was, moest men de reformatie krachtens het ambt der geloovigen ter hand nemen en kwamen wij op Zondag 11 Augustus onder leiding van den consulent Ds. G. L. F. van Schelven van Oude-Wetering samen om een kerkeraad te kiezen. Tot onderlingen werden gekozen de B. R. P. de Graaf en G. Berghoef, tot doeleinden C. Baas, L. Verwey, welke D. V. op Zondag 14 Sept. door Ds. G. Vlag van Leiderdorp in hun ambt milien bevestigd worden.

Onze gemeente telt slechts 80 zielen, maar als men in aanmerking neemt, dat de geheele Herv. Gem. er 260 telt, dan hebben wij reden tot tevredenheid en bovenal tot dank aan God.

VOORBURG. Dinsdagavond te half acht uur had te deze plaats de invijding plaats van het lokaal der doeleerden, die, vooralsnog tot stichting eener doeleerde kerk niet kunnende overgaan, genooddacht hebben daarom voorloopig sprekers uit andere gemeenten te moeten laten optreden, teneinde in de toekomst het herstel der Nederlandsche Gereformeerde kerk te bevorderen.

Ds. Van Schelven van Amsterdam hield naar aanleiding van Ps. 74 over het doel der oprichting een eenvoudige en duidelijke rede, welke ten einde toe met blijbare aandacht door de aanwezigen (ruim 100) werd aangehoord.

Was vooral te doen om de *enkelvoudige voorstellingen* van deze zaak te herinneren, te wijzen op de noodzaak van de bestrijding, opdat bij betere voorlichting ook de belangstelling alhier klimmen moge.

Het lokaal is eenvoudig, maar niet ingericht en kan ongeveer 200 personen bevatten.

De samenkomst liep in de beste orde af. De collecte tot deling der geschenken ontlokte, gaf den Berouwen reden tot tevredenheid; zij bedroeg f 21.94 1/2. Donderdag 8 Sept. hoopt in hetzelfde lokaal, van ouds genaamd „Bijblijven“, de heer G. Boon uit „Gravende“ op te treden.

Nadat aan den kerkeraad van het Hervormd Kerkgenootschap een schriftelijk verzoek gericht was, om tot herstel over te gaan werd door genoemde kerkeraad, met uitzondering van één onderling het volgende gearwond:

„De kerkeraad der Ned. Herv. Gem. te deze plaats, kennis genomen hebbende van uw uitvoerig schrijven, 31 Maart jz., in hoofdzak inhoudende het verzoek, dat genoemd college „het juk der Synodale organisatie“ afwerpen en het werk der reformatie ter hand nemen zal“, bericht u met dien, dat hij, hoewel ook ernstig kerkelijken begrip, dit niet verwacht van de wijze waarop, en de wijze, waaraan het door u en uw geestverwanten wordt gezocht, en dat hij daarom aan u verlangt niet kan en mag voldoen.“

Na dit antwoord werd besloten tot het openen van een lokaal over te gaan, om geregeld sprekers te laten optreden.

ZWOLLE. 8 Sept. Toen ongeveer een jaar geleden alhier voor het eerst in gereformeerde kringen het denkbeeld geopperd werd, te deze stede eene doeleerde gemeente te vormen, verspreide men van ietnische zijde, dat nog geen 40 leden der gemeente bereid zouden gevonden worden uit het Synodaal Kerkverband te treden. De bijbellesingen, die juist toen onder leiding van gereformeerde predikanten in onze stad begonnen werden, werden weliswaar door een zeer talrijk gehoor gevolgd, doch tusschen het openen van een bijbellesing en het breken met een kerkverband, waartoe men van kindsbeen af geleefd had, lag zeker — dat meende men van dien kant — nog wel niet meer dan één dagreide.

En voor die meening pleitte veel. De kerkelijke geestelijkheid van het roegenaande geestelijke publiek ten opzichte der kerkelijke kwestie aan den dag gelegd; de nog grootere onkerkelijkheid der massa, die hier den Zondags op zoo droeve wijze zichtbaar is, en de verslapping, op een jarenlang gevoelden onvruchtbaren kerkelijken verdelingsstrijd gevolg, dat alles scheen een reformatie der Kerk in Overijssel noodzakelijk te maken. De leden in den weg te zullen leggen. Daarbij kwam, dat de eenige gereformeerde predikant alhier, de heer J. Vermeer Ar., die door zijn achtienjarige ambtsarbeid in ons midden de harten van bijna alle rechtzinnigen gewonnen had, ten opzichte der reformatie van gevoelen verschilde met hen, die oordeelden, dat deze lange reglementaire weg onmogelijk gelukkig kon.

En thans — hoe zijn de veranderingen der ietnischen te schande geworden! Het is waar, in vergelijking met de duizenden leden der Hervormde Kerk alhier, is het getal der doeleerden slechts een handvol; maar van hoeveel betekenis ook in Zwol de reformatische beweging reeds is, bleek gisterenavond nog duidelijk, toen de gemeente samen kwam om onder leiding van haren consulent, Ds. K. Fensholt van Zwolsch, des Heeren aangezicht te zoeken en van hem een herder en leeraar voor de Kerk te deze stede af te smeeken. Honderden leden en belangstellenden woonden dezen bedestond bij. Aan de hand van Lukas 10 vs. 2 wees Z. Fensholt op een schreeuwend nood; de wijze waar door in dien nood voorzien wordt; en de oorzaken waaraan hij ontstaat.

Na afloop dier godsdienstoefening werd door den kerkeraad tot herder en leeraar dier gemeente beroepen: Ds. D. W. Boonstra, predikant te Oud-Alblas. Zij deze keuze in de gunste des Heeren!

Buitenland.

Duitschland. Prof. Virchow over de afstammingsleer. Eene nieuwwaf-leiding van het woord „kerk“.

Kon men voor weinige jaren hooren, dat de meeste beoefenaars der z.g. natuurwetenschappen zich beriepen op de theorie van Darwin, als bevestigende de theorie des ongeloois, in den laatste tijd is daarin verandering gekomen. Dit bleek uit een congres van anthropologen, d. i. van hen, die het lichaam van den mensch tot een voorwerp van onderzoek maken, den 17den Augustus te Neurenberg gehouden. De bewering van Darwin, dat de mensch niet is geschapen, maar zich heeft ontwikkeld uit een diersoort, zodat eigenlijk de aap zijn stamvader zoude zijn, vindt weliswaar bij geleerden, van welke men niet zeggen kan dat zij bevooroordeeld zijn door het voor waarheid houden van het Scheppingsverhaal in den Bijbel.

Op genoemd congres hield een zeker professor een rede over den schied van den gorilla-aap, welke in den aanvang meer op dien van een mensch gelijkt, dan wanneer hij ouder geworden is. Het dierlijke type van den schied van genoemde diersoort wordt sterker, naarmate het beest in leeftijd toeneemt. Toch meende deze Hooggeleerde Heer, dat daardoor de Darwinistische leer niet in twijfel getrokken werd. Dr. Virchow, een liberalist uit Berlijn, een van de leiders der Fortschritt-partij, was van oordeel, dat anthropologische congressen er niet toe dienden, om geloofsbelijdenissen in den een of anderen zin uit te spreken. Onomwonden gaf hij te kennen, dat er nog geen enkel feit bekend is, dat reden geeft, om tot de onderstelling, dat er een verbindingslid tusschen mensch en diër geweest is. De ontwikkelingsleer hield hij voor het product van romantische invallen en voor het slot van ijverige bespiegelingen, die, ja stof kunnen opleveren voor een geestig gesprek,

maar ook voor een ernstig onderzoek. De Berlijnsche hoogleraar hield het er voor, dat duidelijke bewijzen voor de afstammingsleer van menschen van de apen nergens te vinden zijn. Als men ter wille van een geliefkoosde theorie voortdurend zoekt naar bewijzen, welke haar kunnen bevestigen, dan slaat men den arbeid der wetenschap in handen. Hij meende, dat de exacte wetenschappen nooit zoodanig kunnen uitvorsch, vanwaar de mensch gekomen is. Bekend is het ook, dat du Bois Reymond getuigd heeft, dat wij menschen niet weten en nooit zullen weten, hoe het leven in de stof gekomen is.

Dit kunnen we alleen weten door openbaring. De eerste hoofdstukken van Genesis verspreiden een licht, dat voor de meeste natuurkundigen niet schijnt, omdat hun oog er blind voor is.

Op dit anthropologisch congres werd nog een vraagstuk behandeld, dat er niet teluis behoort. Zoo hield prof. Sepp uit München een voordracht over den oorsprong van het woord „kerk“. Hij meende dat dit niet moest afgeleid worden van Kurios (Heere), maar van het Celtisch-Iersche woord kirk, dat ring, vereniging beduidt. De hoogleraar betoogde, dat uit Ierland en niet uit Rome of Konstantinopel het Christendom naar Duitschland gebracht is; eerst Bonifatius wist het reeds aanwezige Iersche Christendom door het Roomsche te verdringen.

Ten bewijze voor zijn afleiding van het woord kirk, dat ook verzamelaars of dansplaats beteekenen kan, beriep zich de spreker op de danspartijen, die in de middeleeuwen en nog ten huidige dage op de kerkelijke feesten volgen.

Hij doortiep Scandinavië en Duitschland, ja zelfs Arabië, om er op te wijzen, dat alle groote heilighdommen, zelfs de Kaaba en de tempel van Salomo, in steenkringen gebouwd waren, en haalde de toezegging aan, door den Heere aan Petrus gegeven, toen de Heere hem zeide, dat hij de rots wezen zou, waerop de gemeente gebouwd zou worden.

Doch de toehoorders schenen evenmin als wij overtuigd. Wij zullen het er maar voor blijven houden dat het woord kerk komt van Kurios (Heere). De hoogleraar uit München schijnt van meening, dat in de eerste plaats bij het woord „kerk“ aan een steenen gebouw moet worden gedacht.

Frankrijk. Een teeken destijds. Herdenking van het edict van tolerantie in 1787.

Veel opzien heeft in Frankrijk de prijsuitdeeling op de openbare school te Saint-Ouen gebaard. Gelijkt het nog al dikwijls, o. a. te Parijs, geschiedt, dat bij die plechtigheden, de sprekers ontboezemingen houden, om de jeugd op te wekken, toch alle geloof te laten varen, zoo trachtte men ook te Saint-Ouen de prijsuitdeeling dienstbaar te maken aan de propaganda van het ongelooft, in den vorm van het socialisme.

De Gemeenteraad van die stad kocht voor de penningen van de belastingsschuldigen bij een boekverkoop, die bekend staat dat hij een andere boeken uitgeeft dan zulke, welke met alle geloof en zedelijkheid den spot drijven en de meest geavanceerde ongelooft-theorieën verkondigen, een zeker aantal boeken. Den dag voor de prijsuitdeeling, waren deze boeken, zonder dat men de schoolautoriteiten, daarover geraadpleegd, noch daarvan verwittigd had, gezonden naar de onderwijzers, om als prijzen aan de leerlingen te worden aangeboden. Indien het door den raad er op toegeleed is, om schandaal te maken, dan is men daarin geslaagd. Op den bestemd dat kwamen ouders en kinderen te zamen, en weldra begon de uitdeeling der prijzen. Er werden boeken geschonken van Louise Michel, „de Sociale critiek“ van Bianqui, boeken tot titel hebbende: „Een openbaar misdadiger, Jules Ferry“ door Louis Fiaux, „de grappenmakers van het Protestantisme“ enz.

Geen wonder dat de ontevredenheid bij vele ouders groot was, en dat deze zich ten slotte gingen openbaren in luide teekenen van afkeuring. Sommige verontwaardigde ouders verscheurden zelfs de boeken. Een geen wonder. Was het niet ergelijk, dat aan een kind van 10 jaren een geschrift was uitgereikt, dat tot titel had: „De vrouw en de revolutie“, een titel, waarin het huwelijk afgekeurd wordt.

Men heeft zich beklagd bij het bestuur van de school. De inspecteur van het lager onderwijs zal het hard te verantwoorden hebben, want hij was door de onderwijzers vóór de uitdeeling der prijzen van alles op de hoogte gesteld, doch hij verzichte niets, om de ergernis te voorkomen.

Is het niet te bejammeren dat mannen aan het hoofd eener gemeente staan, die trachten juist boeken in socialistischen geest geschreven, aan de jeugd in handen geven? Waar gaat men toch heen!

Men is in Frankrijk van voornemen om den honderdsten verjaardag van het edict van Tolerantie, in 1787 uitgegeven, te vieren. Dit was de eerste stap, die in Frankrijk na de herroeping van het edict van Nantes gedaan werd, om tot het duld van niet-Roomsche kerken te geraken.

Lofdichters op de herroeping van het edict van Nantes, waardoor de lijdensgeschiedenis van de Fransche Gereformeerden eerst recht begon, zijn er bij menigte geweest. Lodewijk XIV werd tot in den hemel toe verheven, omdat hij het aandrufte, duizenden nijdere burgers, die tot de degelijke van zijn rijk behoorden, een recht te onnemen, dat ieder van Godwege bezit, n. l. om God te dienen naar den eisch zijner conscientie. Daarom schreef de Académie Française in 1789 een prijsvraag uit, waarin een lofdicht op de aanvankelijke gelijkstelling van de Hugenoten met de Roomschen werd gevraagd. Fontanes won naar den prijs en behaalde dien ook zonder enige moeite. Zijn grootvader en vader hadden tot de Gereformeerde religie behoord, doch hij was door zijn Roomsche moeder in den Roomschen godsdienst opgevoed. Op dit vers wordt opnieuw de aandacht gevestigd, dat zeker van schoonheid overvloedig, maar waarin toch de revolutionaire geest van dien tijd, duidelijk spreekt.

Jammer maar, dat de voorgenomen herdenking der Fransche Gereformeerden in den aan zal brengen of liever zal houden, dat een Gereformeerde de beginselen der revolutie op staatkundig gebied behoort aan te kleven. Wanneer zal men in Gereformeerde kringen gaan inzien, dat ten slotte de revolutionaire begrippen alle gewetensvrijheid doodden?

WINKEL.

Voor Kinderen.

Een edele Vorst.

In Beieren woont een hertog die Karel Theodor heet. Hij heeft, wat niet veel prinszen doen, in de geneeskunst gestudeerd, en is daarin zeer beroemd, wijl hij reeds vele menschen heeft mogen genezen.

Nu gebeurde het een tijd geleden, dat een schoolmeester in Saksen een ongesteldheid kreeg in de keel. Dat was vooral voor een onderwijzer heel lastig. Hij deed er al het mogelijke aan, doch het hielp niet.

„Gij moest eens naar prins Karel van Beieren gaan“, zeiden, eindelijk zijn vrienden; „die is heel knap, en als gij nog te genezen zijt zal hij u zeker helpen.“

Zoo gezegd zoo gedaan. De schoolmeester kwam bij den prins, die hem onderzocht en ten slotte zei: „ik geloof dat gij nog wel te beteren zijt, maar ik zal er een anderen dokter bijroepen, die alleen keelsiekten behandelt.“ Dat geschiedde en deze tweede geneesheer zei aanstonds, dat de prins gelijk had. Nu werd al het mogelijke aan gedaan, en de Heere zegende het, zoodat de schoolmeester over twee maanden volkomen beter was en weer zoo goed kon spreken als voorheen.

Doch nu werd het ook tijd te betalen. Wat zou die genezing niet kosten, vooral nu de dokter een prins was! De schoolmeester waagde eindelijk het te vragen.

„Prins Karel zag den onderwijzer een oogenblik aan, klopte hem toen vriendelijk op den schouder, en zei glimlachend:

„Ga maar heen in den naam des Heeren. De eerste de beste hertogin, die ik met goed gevolg behandel, zal zeker bij zijn als zij meteen voor u mag betalen.“

En daarmee kon onze vriend weggaan, zijn hart vervuld van dank jegens een prins, zooals er zeker niet vele zijn.

In Amerika is voor eenigen tijd een vroom man overleden, C. de Smit geheten. Hij heeft een gedicht nagelaten, dat alle jongelieden moesten lezen en ter harte nemen — eer de kwade dagen komen. Het luidt:

HAD IK HET GEWETEN.

O, had ik het geweten!

Ik had mijn dierbsten Heer
Zoo lang niet laten wachten,
Neen — ik had mijn jeugd en krachten
Gewijd ter Zijner eer.

O, had ik het geweten!

Ik had zoo niet gedwaald;
Maar ik had met al mijn zinnen
Zijne roepstem — die, daar binnen —
Gehoord, en niet gedraald.

O, had ik het geweten!

Hoe lief mij Jezus had;
Hoe Hij mij op mijn wegen
Bleef volgen met Zijn' zegen,
Ofschoon ik Hem vergat!

O, had ik het geweten!

Ik had mijn jeugd en kracht,
Niet langer aan de zonden
Gewijd — maar in Zijn wonden
Geschuld en heil verwacht.

O, had ik het geweten!

Dat ik in Hem alles had;
Dat al mijn zonde en schulden,
Hij ook voor mij vervulde
Op 't zware lijdenspad.

O, had ik het geweten!

Dat ik van eeuwigheid
In Hem was uitverkoren,
Ik, arme en verlooren,
Bestemd tot zaligheid!

O, had ik het geweten!

Ik had nooit zoo lang gewacht;
Maar ik had mij in Zijn armen
Van Goddelijk erbarmen
Geworpen, dag en nacht.

En de Heere geve, dat allen eens kunnen zeggen:

En thans mag ik het weten!
U zij de dank en lof!
O, God van liefde en trouwe,
ik Zal eeuwig op U bouwen!

ik Heb rijke dankensstof.

Ja, nu mag ik het weten!

En niets scheidt mij van Hem;
ik leef en gij zult leven,
Vrees niet — en wil niet beven!
Zoo klinkt Zijn liefdestem!

Ja, nu mag ik het weten!

Ik ben verlost en vrij;
Nu kan ik juichend lijden,
En moedig blijven strijden,
ik Blijf altijd even blij.

CORRESPONDENTIE.

Het slot van een groot gewin" volgt aanstaande week.

HOOGENBIK.

Gereformeerde Gezindheid.

Doleerende Kerken.

BEROEPEN: Naarden, G. Karssen, godsdienstonderwijzer te Huizen — Delft, J. J. A. Ploos van Amstel te Rotterdam — Zwolle, D. M. Boonstra te Oud-Alblas — Nijkerk op de Veluwe, J. Vonk te Oldebroek — Berg-Ambacht, C. Ysmaelides te Waspik (Noord-Brabant) — Velp, W. v. d. Bergh te Voorhuizen.

AANROEPEN: A. v. Vezio te Klundert.

BEDANKT: 's-Hage, W. v. d. Bergh te Voorhuizen.

Christelijke Gereformeerde Kerk.

BEROEPEN: De Krim, J. Spoelstra, cand. te Kampen.

Synodale Genootschapskerken.

TOT DE EVANGELISERING TOEGELATEN: De heeren J. Ph. Hattink Jr., cand. te Harderwijk en de heer C. J. A. Bosch.

TORREGERING VAN BEROEP: Loefer op de Veluwe, J. Ph. Hattink Jr., cand. tot den Heiligen Dienst te Harderwijk.

BEDANKT VOOR TOEGANG VAN BEROEP: Hoogdiedlo, J. Gann Dun te Angeleno.

BEROEPEN: Zwijndrecht, Ch. Ysmaelides te Waspik — Overlandbroek, H. A. Leemans te Sierden (Noord-Holland) — Berg-Ambacht, C. Ysmaelides te Waspik — Bunnik, N. C. J. de Minter te Hoogland — Wageningen en Smilde, E. Otten te Joure — Bourde, L. Vinke te Blerk — Nieuwe-Pekela, W. Meljering te Hoogersmilde — Vlaardingen, A. E. S. Talma te Nichtevocht — Ungeent, W. Beekhuis te Bergum — Schoonhoven, A. J. van Wijngaarden te ter Aa — Harderwijk, P. Deelman te Amsterdam — Engelen (cl. Leeuwarden), A. de Jong te Schiedam.

AANROEPEN: Denelamp, N. Jolles te Noordwijk-verloren. — 's-Gravenmoer, M. Wassenaar te Oostwierum. — Beuningen, C. A. Klinkenberg te Goor. — Wateringen, A. H. L. de Bel te Harlingen.

BEDANKT: Hede, D. M. Boonstra te Oud-Alblas — Sommebeek, A. J. van Wijngaarden te Ter Aa — Eindhoven, H. Waardburg te Kolderveen — St. Philips, W. K. P. Goerde te Kerkwerve. — Nieuwviller, H. J. Westrik te Oud-Vossemeer. — Opude (Gr.), W. H. Suetlage te Surhuizen — Weesp (cl. Amsterdam), C. Hattink te Apeldoorn en het Loo.

Correspondentie.

V. M. De door u bedoelde vragen komen ter sprake bij Cat. 26-27. Er is in uw vermoeden een deel waarheid.

Advertentien.

Ontkomene kerken (doleerende)

Iemand, oud 24 jaar, ongehuwd, geëxamineerd Godsdienstonderwijzer, van harte medegaaende met de Reformatie der Kerk, zag zich gaarne in eene doleerende kerk geplaatst, teneinde aldaar werkzaam te zijn. Informatie omtrent hem, zijn te bekomen bij, en worden gaarne verstrekt door de leeraars der Ned. Geref. Kerk (doleerende) te Utrecht, Ds. RINGNALDA en Ds. HOEKSTRA. Franco brieven, lett. S. bij den Boekhandelaar firma H. BUSKES, Utrecht.

Vrije Universiteit.

De afgelopen week bracht ons een bericht, dat, alhoewel lang gevreesd, nochtans een oorzaak van droefheid en teleurstelling is voor de vrienden onzer stichting.

De hoogleraar Dr. Hoedemaker n.l. heeft gemeend niet langer als hoogleraar werkzaam te kunnen blijven en vraagt alzoo als zoodanig zijn ontslag. De heer Dr. H. geeft als reden op, dat zijn verwachting, dat de V. U. een zegen zou worden voor onze Ned. Herv. kerk, en door, met en in haar voor ons vaderland, niet was verwezenlijkt geworden; hetgeen hem aanleiding had gegeven uit te treden. — Ik geloof, dat ik niet te veel zeg, wanneer ik verzeek, dat in den jare 1880, tijdens de stichting der V. U., de wensch en bede, zoo niet van al haar voorstanders, dan toch stellig wel van verreweg het meerendeel, niet minder dan van Dr. H. was, dat het den Heere believen mocht de Ned. Herv. kerk weer te doen terugkeeren tot haar oude paden; dat zij nog eens toonen mocht, dat de kracht van het weer ontwaakende gereformeerde leven in staat mocht zijn den tegenstand der vijanden te breken; en de belijdenis der kerk weer in eere te doen komen. Doch „des Heeren gedachten zijn niet onze gedachten, en onze wegen zijn niet Zijne wegen“. Dit is ook in de laatste tijden weer gebeelen; Hij heeft ons duidelijk getoond, dat de Ned. Herv. Kerk, die zich knechtelijk, om den wille van het geld, in slaafsche banden had doen ketenen, niet weer in eere kon komen en een sierlijke kroon in de hand des Heeren woorden, zoolang zij niet eerst die slaafsche banden had verbroken en afgafelen van haar hoerergien. Of staat er niet geschreven: „Indien nu hand u ergert, houwt ze af? Of moest niet eerst het gouden kalif tot stof vermalen worden, alvorens de Heere weer gemeenschap met zijn volk hebben kon?“

Het samenstel der Synodale reglementen bleek geheel en al eiken terugkeer tot gehoorzaamheid aan Gods Woord in den weg te staan. Mij dunkt dit is zoo helder als de dag geworden. Maar daardoor hield ook elke redeneering

Uitgave van Hoveker & Zoon te Amsterdam.

EXCELSIOR.

Geillustreerd Tijdschrift voor Neêrlands Jongelingschap en Volk. Onder redactie van A. J. HOOGENBIK en J. A. WORMSER.

Prijs per Jaargang (12 nrs. van 16 pag.) f 3.50.

Inhoud van het nummer van 1 Augustus:

P. J. KLOPPERS. De apostel der Nederlanders; H. Uit den ouden tijd; W. John Bunyan, (met 3 platen); De Christelijke Jongelingsvereniging; Koloniale; Uit het leven; Vragstuk.

Inhoud van het nummer van 15 Augustus:

P. J. KLOPPERS. Het bezoek op het Kasteel; W. De hartachtige Samaritaan; Het eerste Legerkorps; W. Een goed opschrift; Uit het leven.

Inhoud van het nummer van 1 September:

GERDES. Lodewijk van Nassau in zijn eersten en laatsten strijd; W. De wereld om ons heen; W. Het Looftuiftenfest (met plaat); H. Taal en Letteren; H. Uit den ouden tijd; Uit het leven.

Proefnummers worden op franco aanvraag franco en gratis gezonden.

Bij J. C. VAN SCHENK BRILL, te Dordrecht, is verschenen de 1ste Aflevering van:

CALVYN'S INSTITUTIE.

Herdruk van de onovertroffen vertaling van Corsman, 1650. Naar den oorspronkelijken tekst verbeterd, in de taal verduidelijkt en met een inleiding en Register op de Schriftuurplaatsen voorzien, door

Dr. A. KUYPER.

De uitgave zal plaats hebben in hoogstens 20 Afleveringen, tegen den uiterst geringen prijs van slechts 42 1/2 Cent de aflevering.

Bij de weeropleving der Gereformeerde waarheid meenden Uitgever en Bewerker het waarheidsdovend publiek geniet te doen, met de uitgave van bovengenoemd werk. Van CALVYN'S Institutie is door geleerden zoolwel als door eenvoudige geloovigen verklaard, dat er na den tijd der Apostelen geen werk is geschreven, dat in voortreffelijkheid met de Institutie op één lijn kan gesteld worden. Alleen in ons vaderland werd het tiemaal gedrukt en uitgegeven.

CALVYN'S buitengewone kennis en ervaring op het gebied des Christelijken levens en het diepe inzicht in de H. Schrift, heeft hem tot een vraagbaak en gids gemaakt voor heel de Gereformeerde Kerk en Christenheid.

Wie de Institutie leest, komt al spoedig tot het bewustzijn, dat zijne kennis en godsvrucht, naar den eisch des Woords, nog wel eenige vermeerdering en zuivering zullen behoeven. En waar schrijft dit boek over? Over alle leer en geloofszaken des Bijbels, alsmede over Kerkregering. Men kan over alles wat God en Zijn dienste betreft bij CALVYN raad en voorlichting vinden. Zijn werk is een ware goudmijn.

De eerste aflevering, die bij alle Boekhandelaars voorhanden is, bevat o. m. de

INLEIDING van Dr. A. KUYPER,

Het leven en sterven van CALVYN enz., en wordt ter kennismaking dringend aanbevolen]

OOST-INDIË.

Nederlanders, die dienstnemen bij het Indische leger, ontvangen bij het aangaan van eene zes-jarige verbintenis een handgeld van DRIEHONDERD GULDEN.

Aanbrengrpremie TIEN GULDEN.

Nadere inlichtingen zijn gratis te bekomen bij het Departement van Koloniën en bij alle Burgemeesters.

GEDRUKT TER KON. NED. STOOMDRUKKERIJ, WARMOESTRAAT 106 TE AMSTERDAM.

Dit blad w. Bldagen. van dit blad t. aan de ADM. Inzendingen kunnen voor.

Var. ELTDE.

Onze Cat. derlijke „het heiligen“, of verloocheing, algenozamt. Hierin is Thans in o. heiligen-aanb voorbede van reformeerde meer. En toe ook hierin e den aard on den, dit pu hij ons, oit drangt alzo dit gevaar, den moet v roeste.

Ja, er moe Al is het niet tot heil dient het o. op Protestant reeds weer l Romes dwali dat niet door plantte. Dat doordien het tel gaat, in hemelstrekken, quentie in de vorm, waarin doet, moge bedoeling van Het zijn en l soort, familie.

In de Heil kerke Gods ge schier ingesta groot moge, elk mensches glijeden dan adem in zijn hij te achter roept: „Imm Dit belijdt onze kerken, onder Romes zijn, die dit i ge nu op d bevindt ge zelfs in uw e soonlijke op de inbeelding soms vooral tigheden van Dan vindt g sichte van fuy linge verheft elk buitensta dan vindt g mende verleg wen op mens wantrouwen i, dat een vroot zelven afvraa wereld zijn.

Dit kwad ons kerkelike dra de Bedie stig en ruste ecrate begins bande op de

Iets o

Veie jaren scheen er geen laukmoedighel, elke beleedigh om den dwale zelven en zij de vergadering siter welke b doen, leverde reid verklaard hem niet op. Voorts bleef h drukkings en Daar hij nu i